

Stanovisko Prezidia k výkladu ustanovení o právní praxi koncipienta

Složení exekutorské zkoušky se musí umožnit každému, kdo mj. vykonal alespoň tříletou exekutorskou praxi. Exekutorskou praxí se rozumí praxe exekutora, kandidáta a koncipienta podle exekučního řádu. Komora zapíše do seznamu koncipientů na návrh exekutora občana České republiky, který mj. je v pracovním poměru u exekutora.

Podle čl. 10 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů platí, že **exekutorský koncipient smí vykonávat praxi pouze v hlavním pracovním poměru jen k jedinému exekutorovi**. Pojem „*hlavní pracovní poměr*“ je pak třeba vyložit za použití historického výkladu jako pracovní poměr, v němž je zaměstnanec zaměstnán po stanovenou plnou týdenní pracovní dobu (t.č. dle § 79 odst. 1 zákoníku práce činí délka stanovené týdenní pracovní doby 40 hodin týdně).

Současně je nicméně mít na zřeteli, že ustanovení Pravidel v tomto směru zavazují toliko soudního exekutora, popř. exekutorského kandidáta i koncipienta – tedy nikoliv osobu mající zájem se teprve stát exekutorským koncipientem – pro tu je rozhodující obecné pravidlo uvedené v exekučním řádu. Současně platí, že Komora podle § 22 odst. 1 písm. f) vyškrtne ze seznamu koncipientů toho, komu skončil pracovní poměr u exekutora (tj. nikoliv osobu, která nepracuje u exekutora v „*hlavním pracovním poměru*“).

Tyto diskrepance je na místě překlenout výkladem.

Exekuční řád stanovuje podmínky pro zápis do seznamu koncipientů, které nejsou vázány na určitou (minimální) stanovenou pracovní dobu. Zápis do seznamu koncipientů je pak předpokladem pro to, aby dotčená osoba mohla vykonávat praxi koncipienta vč. všech jejich součástí (k tomu viz stavovský předpis o výchově a vzdělávání). Pravidla profesionální etiky pak „pouze“ obsahují pravidlo pro „převod“ odpracované doby na dobu právní praxe tak, aby byla zajištěna kvalita koncipientů a bylo dosaženo stejného výstupu z právní praxe pro koncipienty zaměstnané na různé úvazky (optikou potřebné 3 leté právní praxe). Podle pravidel je tedy měřítkem (a implicitním předpokladem) 40 odpracovaných hodin týdně ku 40 hodinám právní praxe týdně, tj. 1:1.

Je-li pracovní poměr stanoven v rozsahu kratším, než je předpokládaná výměra výkonu praxe, v takovém případě, aby bylo dosaženo pravidla „pouze 40 h týdně právní praxe“, je potřeba poměrně vyššího penza odpracovaných hodin. Např. v případě tzv. polovičního úvazku (20 h týdně) je potřeba počet celkově odpracovaných hodin vynásobit příslušným koeficientem (zde $x = 20/40 = 1/2$) – výsledkem této úpravy je pak počet hodin započitatelné právní praxe.

V Praze dne 23. dubna 2018

JUDr. Vladimír Plášil, LL.M., v.r.
prezident
Exekutorské komory České republiky